

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 41. S. Eusebii Vercellensis *Æ*rumnæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. *ferta redirem, cum viderem tot relegatos*
A. C. 356. *Episcopos, nullius culpæ reos, nisi quod*

P. 700.

Communtonem meam nollent rejicere, & scirem, Virgines modis indignis tractari; denique intellexi, eam esse inimicorum meorum improbitatem, ut, nisi me sublato, cessare nollent; recessi igitur, ut his respiciendi tempus concederem, tibi vero innata Clementia utendi occasionem darem. Hanc apologiam suscipe, Episcopos omnes, virosque Ecclesiasticos Patriæ, & Ecclesiis suis redde! ut calumniatorum perfidia pateat, tuque cum fiducia ad Jesum Christum, Regem Regum nunc, & in die judicii dicere possis: nullum eorum, qui tui erant, perdidisti. Hæc fuit S. Athanasii apologia ad Imperatorem Constantium. Eodem tempore sermones de consolatione scripsit ad Virgines, quas Arianorum furor eo usque persequebatur, ut mortuas a sepultura prohiberent.

Theod. l. I. c. 14. in fin.

§. XLI.

S. Eusebii Vercellensis ærumnæ.

Inter Confessores, in causa S. Athanasii exules, S. Eusebius Vercellensis illustrissimus est. Is erat Scythopoli Palæstinæ in potestate Patrophili ex Senioribus, & zelosissimis Arianis Episcopi. Inter multos alios Diaconus Syrus, & Exorcista Victorinus ad S. Eusebium invisentes,

tes, litteras, & eleemosinas attulerunt, quas Ecclesia ejus, & aliæ vicinæ, nempe Novariensis, Regiensis, & Dertonensis submiserant. Inde Diaconus ad visitanda Loca Sancta abiit, & Ariani S. Eusebium ex illo diversorio, quod ei, ipsis Arianis petentibus, ab Imperatoris procuratoribus designatum fuerat, extrahunt tanto furore, ut seminudum supino corpore portarent, raptarentque; in aliam domum delatum, & parvæ cellulæ inclusum, per dies quatuor custodierunt, dicentes, sibi ad id ipsum potestatem ab Imperatore datam; ibi Sanctum objurgabant, urgebantque, ut eorum in fide opinionem reciperet; ipse nec verbum iis respondere dignatus, corpus suum, tanquam publicis tortoribus permittebat; ferunt, Arianos præter alios cruciatus, virum Sanctum per scalam supinum ascendendo, & descendendo traxisse. Tum Presbyteros, & Diaconos, ne ad eum, prout solebant, inviserent, prohibuere, & minabantur, clausa janua neminem mortalium ad eum ingredi passuros. Inter hæc S. Eusebius scriptam protestationem edidit, cujus initium hujus erat tenoris: *Eusebius servus Dei cum aliis servis ejus, qui mecum propter fidem patiuntur, ad Patrophilum ergastularium, & suos.* Postquam deinde ob vim injustam conquestus est, declarat; se

Sæculum IV.
A. C. 356.

Serm. 56.
append. ad
S. Amb. n. 6.

Sæculum IV. nec comesturum buccellam panis, nec
A. C. 356. aquam bibiturum, nisi sibi omnes scripto
 promitterent, quod fratribus suis, qui ob
 eandem causam affligerentur, liberum
 ad se aditum præcludere nollent, ut sibi
 ex penu sua victum necessarium affer-
 rent; nisi facerent, addebat, Arianos
 mortis suæ reos futuros, seque ad omnes
 Ecclesias scripturum, ut toti Mundo pa-
 lam fieret, quanta Catholici ab Arianis
 pati cogerentur! post appositum nomen
 suum subjunxit: *adjuro te, quicumque
 hanc epistolam legis! per Patrem, Filium,
 & Spiritum S. ne eam premas, sed omni-
 bus legendam exhibeas.*

Postquam S. Eusebius quadriduo sine
 cibo perduravit, eum ita jejunum ad prio-
 rem habitationem remiserunt; ubi po-
 pulus, viro Sancto inter summæ lætitiæ
 signa recepto, illam domum lucernis ex-
 ornarunt. Cum ibi S. Eusebius pro mo-
 re eleemosinas largiri cœpisset, rursus
 S. Eusebius Arianos invidia uffit; post viginti quin-
 Vercellensis. que dierum lapsum ad illam domum re-
 deunt, fustibus armati, comitante per-
 ditissimorum hominum caterva; diruto
 vicinæ domus muro, viro S. manus inji-
 ciunt, rapiunt, & secundo cum quodam
 Presbytero, Tegrino nomine, angusto
 carceri includunt; alios quoque Presby-
 teros, & Diaconos eorum socios, captos,
 & in custodiam datos post triduum in
 exi-

exilium dispersim nulla publica auctoritate Sæculum IV.
 te ejecerunt. Alii, quod Eusebium cha- A. C. 356.
 ritatis officio visitassent, multis diebus in
 carceribus publicis detenti sunt. Non
 solum viros, qui ei ministrabant, sed et-
 iam fæminas Religiosas in carcerem de-
 truserunt; jamque iterum, ad ejus habi-
 tationem decurrentes, omnia, tam quæ
 ipsi necessaria, quam pauperibus erogan-
 da diripiunt, cumque, tantam injuriam
 civibus omnibus non probari, viderent,
 redditis, quæ vilia erant, pecunias reti-
 nuere. Interim, ne quis Catholicorum
 ei quidquam cibi ferret, diligentissime
 cavebant, cumque ipse ab eis nollet quid-
 quam accipere, diebus sex absque ullo
 alimento sustinuit, ita ut jam jam fame
 emoreretur, tandem die sexto quorum-
 dam clamoribus perterriti, aliquem eo-
 rum, quibuscum S. Eusebius communi-
 cabat, accedere passi sunt, qui exhaustum
 reficeret.

Diaconus Syrus, cum ad Loca Sancta
 profectus esset, cum aliis non fuerat com-
 prehensus, huic reduci S. Eusebius, quam-
 vis, ne scriberet, arctissime observare-
 tur, tamen secreto epistolam ferendam
 tradidit; hæc epistola, quæ hodieque su-
 perest, ad easdem Ecclesias, quæ ei scrip-
 serant, dirigitur; in exordio maximo
 sibi solatio fuisse testatur, percipere, quod
 in illa fide, ad quam tenendam eos tan-

Sæculum IV.
A. C. 356.
topere exhortatus fuerat, firmi permanerent; tum persecutiones, quas sustinebat, enarrat, & finit, omnes in genere salutans, rogatque ne petant, ut singulorum nomina ponat, quoniam, inquit: coarctor nimis, nec plura scribere licet. Præter alios ad S. Eusebium invisit S. Epiphanius, cui illa Regio Patria erat, nato Eleutheropoli in Palæstina; is in vita Monastica sub S. Hilarione, S. Hefychio, aliisque Monachis, virtute præstantissimis, juventutem exegerat; multo etiam tempore in Ægypto vixerat, tunc forte quadraginta quinque annos natus. S. Eusebius diversorium nactus fuerat in Domino Comitis Josephi, ex cujus ore S. Epiphanius propriam ipsius historiam didicit, talem, qualem retuli, nempe conversionis suæ occasionem, obstinationem, qua revelationibus, & miraculis resistebat, persecutiones, quas a Judæis tulerat, & Imperatoris Constantini tutelam; is magnificis in urbe Scythopoli extructis ædificiis splendide habitabat, sed ab insidiis inimicorum suorum tueri se haud potuisset, nisi Comitis Dignitatem vereri debuissent, quippe hostis apertus Ariatorum erat, qui in hac urbe dominabantur, Episcopi sui divitiis, & apud Imperatorem Constantium potentia freti. Ariani blanditiis Comitem Josephum ad Sectam suam pertrahere, & ut ordines susci-

Soz. VI.

c. 32.

Epiph. hæc.

30. n. 5.

Sup. l. XI.

S. 34.

suscipere persuadere conabantur, spem-
 que Episcopalis Dignitatis faciebant; ipse
 vero ne invitus ordinaretur, defuncta
 uxore, ad secundas nuptias transit.
 Tunc cum S. Epiphano ad S. Eusebium
 in domo sua hospitantem invisenti vitam
 suam narravit, annum ætatis septuagesi-
 mum agebat. Exinde S. Eusebius bis ad-
 huc solum, & exilium mutare coactus,
 primo in Cappadociam, & inde in The-
 baiden Ægypti, tertium sui Exilii locum.

Sæculum IV.
A. C. 356.

Hier. script.
Theod. III.
c. 4.

§. XLII.

S. Hilarius Exul.

Ecclesia Gallicana puritatem fidei con-
 servabat ex Scriptura, & traditione,
 nec confessionibus fidei in charta exara-
 tis opus erat. Verum quidem quod Sa-
 turninus Episcopus Arelatensis Arianis
 faveret, cui arcta cum Ursacio, & Va-
 lente necessitudo intercedebat; cœte-
 rum, præterquam quod suspitione hære-
 sis laboraret, vir erat ingenio, moribus-
 que depravatis, iræ impotens, & ad fa-
 ctiones pronus; propterea plerique Gal-
 liæ Episcopi, quos inter velut stellas mi-
 nores S. Hilarius Pictaviensis effulgebat,
 a Communione Saturnini, Valentis, &
 Ursacii se separarunt, aliis eorum Secta-
 toribus tempus pœnitendi concedentes,
 addita conditione, si hoc eorum Decre-

Hilar. de
Syn. p. 348.
edit. Paris.
1605. Sever.
Sulp. lib. 2.
p. 416. 435.
edit. varior.
Hilar. I. in
Const. init.
p. 286.